

lede. Hvad der er ſket her, er af min ærede Sidsmand betegnet ſom Drengeſtreger. Sa ſaaledes er det! Hvad der ſter fra Modſtan- dernes Side, det ſer man i et Forſtørrelſes- glas, men hvad ens egne Venner, ens egne Medſtaber, ens egne foragtelige Medarbejdere udføre, det er Intet, det er ſmaa Drenge- ſtreger. Faktum er det — hvis da ikke vor forhenværende Kollega, den faldne Kandidat, fuldstændig har faret med Uſandhed og hvor- tedes ſtulde det være muligt? — at han nogle Dage før Valget havde holdt et Væl- germøde i Byen Marſtal, ſom er Midtpunkt for Høirefolket paa Vrø. Det er ſom en lille ſæregen Del af Den, der ved en nu udtørret Vig næſten er fuldstændig adſkilt fra den øvrige Del af Den. Alſaa der be- gav han ſig hen, og der kan man af hans Beretning ſe, at han har holdt et Vælger- møde, men da han i Nattens Mørke hjørte derfra med ſine 5 Vedſagere, blev de fra 3 forſkjellige Hold af Stimmænd, der ſaa ſkjulte i Veigrøften, overfaldne med Stenkast, hvoraf det ene ſaarede den ene af hans Stillere ſaaledes, at han derefter havde et blodigt Hoved, den anden Sten ramte en af Dan- marks ædleſte, bedſte Mænd, Høiſkoleforſtan- der Jens Lund, Vejſtrup, ſom dog ved en thf lodden Hue og opsmøget Fraſketrave und- gik ligeledes at blive ſaaret, men fik et meget ſtærkt Slag af en Sten, og dernæſt ſagde Stimmændene — thi de vare ikke ſtumme, de truede alſaa Folkene paa Bognen med, at hvis de vovede ſig til Marſtal, ſtulde de blive ſlaaede ihjel. Nu kan man gjerne ſige, at det har været en overdreven Truſel, og at det var beſyndeligt, at Steenſtrup har ladet ſig ſkræmme deraf, men dertil vil jeg ſvare, at netop der kommer min Sagkundſkab med Henſyn til de æroſke Forhold mig en Smule til Gode. Jeg har været paa Vrø og ogſaa været i Marſtal, men vel at mærke, det var om Sommeren, og mod Forventning gif det heldigt, da vi begav os ind i denne, ſom man havde betegnet den, denne Røver- tulle. Men Sagen var, at der nogle ſaa Mar i Forveien var ſket Noget der, ſom her fortjener at omtales. Da Steenſtrup ved et Valg, der fandt Sted, tror jeg i 1881, var kommen til Marſtal, blev han, ſom med ſin Huſtru og øvrige Familie ſad paa en Bogn, umiddelbart udenfor Marſtal overfalden af lignende Stimmænd, ſom her er Tale om. Steenſtrup blev overfalden med Hug og Slag, hans Huſtru rev man i Haaret og Bognen forſøgte man at vælte. Der er flere karakteriſtiſke Træk ved denne Hiſtorie, men dem ſkal jeg ikke fortabe mig i. Jeg ſkal blot gjøre opmærksom paa, at en Mand, der en Gang har været i Røveres Hænder, har

vel Grund til at betænke ſig anden Gang, inden han begiver ſig deri, og han har en vis Grund til — man kan roſe hans Ud- ſeend ſom man vil — ikke at ville holde noget Møde i Marſtal. Den Befolkning af omtrent 1000 Menneſter, ſom boer her, er alſaa forbleven uden Paavirkning fra hans og hans Venners Side umiddelbart før dette Valg. Men dertil vil man maatte ſige, ja men det er jo ikke Valget, lad os ſaae denne Sag underſøgt, af de krimielle Domſtole og behandlet med al Strengbed; men det er Valgbrevet, vi her ſtulle prøve, og det er kun dette, her maa tales om. Dertil vil jeg dog ſige: at fra det Dieblit, hvor Valget er ud- ſkrevet, begynder Valghandlingen. De Væl- germøder, ſom holdes forinden, ere integre- rende Dele af Valget; og derfor er det netop ſaa umaadeligt beſtjæmmende for de Herrer, at de trøb herind uden at have viſt ſig for deres Vælgere ved Valgmøder, der er en integrerende Del af Valget. Netop denne væſentlige Del af Valghandlingen var det, der her blev forſtyrret. Der boer 1000 Menneſter i denne Del af Valgkredſen. Steenſtrup mener, at omtrent 700 ere Høire- mænd, og de øvrige ere Venſtremænd; men han mener tillige, at den uhyre Terroriſme, ſom herſter paa dette Sted, har forhindret flere Hundrede Vælgere fra at afgive deres Stemme frit ved Valget. Jeg vil ſige, det bedrøver mig ingenlunde, men glæder mig tværtimod i høi Grad; thi det maa jeg ſige, det glæder mig, at et konſervativt Parti i den Grad fornægter ſit Standpunkt, i den Grad fornægter ſine ledende Ideer, i den Grad fornægter den aandelige moraliſke Overlegenbed, i Kraſt af hvilken den ſtulde have en vis Berettigeliſe til at gjælde mere i denne Stat end vi Bønder og ſimple Borgere, ſom ſtaa paa denne Side. Jeg ſiger et Parti, ſom i den Grad har for- nægtet ſelve Grundlaget for ſin Exiſtents, et ſaadant Partis Dage ere talte; og hvis de Herrer prale og roſe ſig af deres Forbunds- fæller, og at de ved ſaadanne Forbunds- fællers Hjælp nok ſtulle holde det danſke Folk nede, ſaa ſiger jeg: vent lidt. Den ler bedſt, ſom ler ſidſt! Som Følge af, hvad jeg ſaaledes har udtalt, tillader jeg mig at foreſlaa Thinget, at det for en enkelt Gangs Skyld ſætter til Side den umaadelige God- modighed og Gemytligbed, ſom er dets Ser- tjende, og hvorved det adſtiller ſig fra Al- verdens parlamentariſke Forſamlinger — thi dette Thing er en eneſtaende Forſamling paa denne Jordens Kreds — jeg beder de Herrer, om de ikke denne eneſte Gang netop nu, da deres Magt er indſtrænket — deres Magt er lige ſaa indſtrænket, ſom deres Net